

U S N E S E N Í

Okresní soud v Berouně se sídlem Wagnerovo nám. 1249/2, Beroun, rozhodl samosoudkyní Mgr. Marcelou Součkovou ve věci **žalobce: Jan Šinágl**, nar. 9.12.1952, bytem 267 35 Žebrák, Bratří Nejedlých 335, zastoupeného JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem se sídlem 110 00 Praha 1, Opletalova 1535/4, proti **žalovanému: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČ: 00025429, se sídlem 128 10 Praha 2, Vyšehradská 424/16, **o zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím a nesprávným úředním postupem,**

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena České republice – Ministerstvu spravedlnosti.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se domáhal vydání rozhodnutí, kterým by byla žalovanému uložena povinnost zaplatit mu částku 500.000,- Kč s úrokem z prodlení z této částky od 1.8.2011 do zaplacení. Svůj nárok odůvodnil tím, že na základě usnesení OS Beroun ze dne 20.4.2010, č.j. 14 E 113/2010 – 4, byl nařízen výkon rozhodnutí dle usnesení KS v Hradci Králové ze dne 27.10.2009, č.j. 16 C 64/2008-61, a to k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 5.000,- Kč příkázáním žalobcovy pohledávky z účtu u peněžního ústavu. Pravomocným usnesením KS v Praze ze dne 11.8.2010, č.j. 23 Co 280/2010-22, bylo usnesení OS Beroun změněno a návrh na nařízení výkonu rozhodnutí byl zamítnut. Toto rozhodnutí bylo OS v Berouně doručeno dne 18.8.2010. OS v Berouně nezajistil, aby byl o usnesení KS v Praze vyzrozuměn peněžní ústav, což musel učinit až sám žalobce (nechal vyznačit doložku právní moci na usnesení KS v Praze a poté toto usnesení doručil peněžnímu ústavu). Tímto postupem došlo k nezákonné blokaci žalobcových prostředků na jeho běžném účtu, a to od dubna 2010 do konce ledna 2011. Tímto postupem došlo i k dalšímu zásahu do práv žalobce, neboť sdělením nepravdivého údaje jeho bance o neplnění závazků ze strany žalobce, se tento nepravdivý údaj dostal do bankovních databází evidujících osoby se zvýšeným rizikem nesplacení úvěru či insolvence. Z tohoto důvodu pak žalobce nebude moci po dobu 3 – 5 let získat u žádného peněžního ústavu ČR úvěr či obdobný zdroj finančních prostředků. Výše uvedeným postupem bylo dále zasaženo závažným způsobem i do žalobcovy osobnostní sféry - díky difamačním údajům ohledně platební delikvence žalobce, které byly sděleny bance, mohlo vzniknout u peněžního ústavu důvodné podezření, že žalobce není schopen plnit ani své bagatelní závazky. Z výše uvedených důvodů žalobce svůj nárok uplatnil u žalovaného, kterého vyzval dne 31.1.2011 k zaplacení náhrady ve výši 500.000,- Kč příslušenstvím,

žalovaný však v zákonné lhůtě nijak nereagoval, proto se žalobce se svým nárokem obrátil na soud.

Pokračování

-2-

3 C 79/2011

Podle ustanovení § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dále jen „o.s.ř.“, soud kdykoli za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Mezi podmínky řízení náleží i pravomoc soudu.

Podle ustanovení § 7 odst. 1, 2 o.s.ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a z obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. Jiné věci projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení, jen stanovili to zákon.

Podle ust. § 3 zákona č. 82/1998, o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, v platném znění (dále jen ZOŠ), stát odpovídá za škodu, kterou způsobily a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona (dále jen „úřední osoby), c) orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, která na ně byla přenesena zákonem nebo na základě zákona.

Podle ust. § 5 ZOŠ, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle ust. § 6 odst. 1 ZOŠ ve věci náhrady škody způsobené rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o regresních úhradách jednají jménem státu ministerstva a jiné ústřední správní úřady. Podle odst. 2 písm. a) je úřadem Ministerstvo spravedlnosti, došlo-li ke škodě v občanském soudním řízení nebo v trestním řízení, a dále v případech, kdy bylo soudem ve správním soudnictví vydáno nezákonné rozhodnutí.

Podle ust. § 8 odst. 1 ZOŠ, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle odst. 2 tohoto ustanovení, byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

Podle § 13 odst. 1 ZOŠ, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle § 14 odst. 1 ZOŠ, se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6 (viz výše). Podle odst. 3, je uplatnění nároku náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případně uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

Podle § 31a ZOŠ, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.

Z výše uvedeného vyplývá, že se v posuzovaném případě žalobce domáhá zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem. K rozhodnutí v této věci je založena pravomoc státu, jménem kterého jedná ministerstva

Pokračování

-3-

3 C 79/2011

a jiné ústřední správní úřady. V daném případě o věci rozhoduje Ministerstvo spravedlnosti (§ 6 ZOŠ). Ohledně tvrzení žalobce, že svůj nárok uplatnil u žalovaného, kterého vyzval k náhradě vzniklé újmy, avšak ten nereagoval, soud konstatuje, že považuje za zcela vyloučené, aby Ministerstvo spravedlnosti na podání, které mu bylo řádně doručeno – nereagovalo, tímto podáním se nezabývalo a nerozhodlo o něm. Soud se domnívá, že podání žalobce – výzva k náhradě, zřejmě žalovanému vůbec nebylo doručeno (z listiny označené jako výzva k náhradě není patrné, že by byla žalovanému doručena, žalobce doručení žádným způsobem neprokazuje).

Soud tak dospěl k závěru, že za daného stavu rozhodování o nárocích vzniklých nezákonným rozhodnutím a nesprávným úředním postupem, nepatří do pravomoci soudu.

Nedostatek pravomoci soudu je nedostatkem podmínky řízení, který nelze odstranit. Proto soud řízení o podaném návrhu podle ustanovení § 104 odst. 1 o.s.ř. zastavil a rozhodl, že po právní moci usnesení bude věc postoupena k vyřízení orgánu, do jehož pravomoci rozhodování o ní patří (výrok I. a II. usnesení).

O nákladech řízení rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když řízení bylo zastaveno (§ 146 odst. 1 písm. c) o.s.ř.) a nebyly shledány podmínky pro uložení náhradové povinnosti některému z účastníků řízení podle ustanovení § 146 odst. 2 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze, se sídlem náměstí Kinských 5, 150 75 Praha 5, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně.

V Berouně dne 19. října 2011

Mgr. Marcela Součková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Monika Séglová